

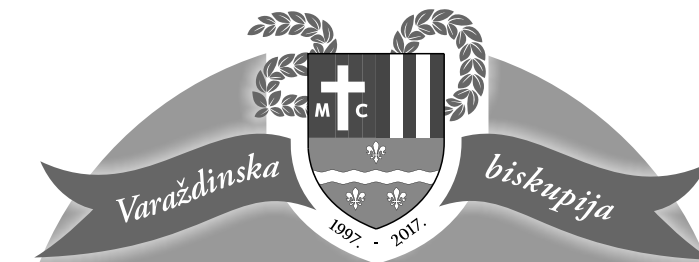
17. IV. 2017. Mt 28,8-15 Šimun, Inocent, Akacije, Rudolf, Robert	<i>Idite javite mojoj bra i da po u u Galileju. Ondje e me vidjeti.</i>
18. IV. 2017. Iv 20,11-18 Hermogen, Euzebije, Atanazija, Roman	<i>Vidjela sam Gospodina i on mi je to rekao.</i>
19. IV. 2017. Lk 24,13-35 Marta, Leon, Berta	<i>Prepoznaše ga u lomljenju kruha.</i>
20. IV. 2017. Lk 24,35-48 Anicet, Marcijan, Agneta, Dina, Vilim	<i>Trebalo je da Krist trpi i tre i dan ustane od mrtvih.</i>
21. IV. 2017. Iv 21,1-14 Anzelmo, Konrad, Silvio, Goran, Aleksandra	<i>Isus pristupi, uze kruh i dade im, a tako i ribu.</i>
22. IV. 2017. Mk 16,9-15 Soter i Kajo, Vojmil, Teodor, Leonida	<i>Po ite po svem svijetu, propovijedajte evan elje!</i>
23. IV. 2017. Juraj, Jure, ur ica, uro	DRUGA USKRSNA NEDJELJA NEDJELJA BOŽANSKOGA MILOSR A Dj 2,42-47 Ps 118,2-4.13-15.22-24 1 Pt 1,3-9 Iv 20,19-31 <i>Nakon osam dana do e Isus.</i>

ZBORNA MOLITVA

Bože, ti si danas po svojem Jedinoro encu pobijedio smrt
i nama otvorio pristup vje nom životu.

Zato slavimo blagdan njegov a uskrsnu a: obnovi nas, molimo, svojim Duhom,
i daj da i mi uskrsnemo u svjetlo života.

SVIM ITATELJIMA ŽELIMO SRETAN I BLAGOSLOVLJEN USKRS!

LITURGIJSKI LISTIĆ varaždinske katedrale

16. travnja 2017.

Godina XVI.

Broj 21 (801)

Nedjelja uskrsnu a Gospodinova

Prvo itanje: Dj 10,34a.37-43

Psalam: 118,1-2.16-17.22-23

Drugo itanje: Kol 3,1-41 ili Kor 5,6b-8

Evan elje: Iv 20,1-9

USKRSNA PORUKA VARAŽDINSKOG BISKUPA MONS. JOSIPA MRZLJAKA

Ovo je dan što ga u ini Gospodin, kli imo i radujmo se njemu! (Ps 118,24)

Bra o i sestre!

Svake godine veselimo se i radujemo jednom posebnom danu u crkvenoj godini koji je vrhunac i kruna proslave Vazmenog otajstva, Isusove muke, smrti i pobjede nad smrću – Uskrsa. Isus je uskrsnuo, pobijedio je smrt. U inio je to ne samo da kao Bog pokaže svoju svemoć, nego da kaočovjek, jedan od nas, dragovoljno ušću u smrt da bi i nas preko smrti vodio u život. Taj dan prijelomni je dan u povijesti ljudskog roda. Stoga ga valja pamtit i dostojanstveno proslaviti.

Bio je to prvi dan u tjednu nakon proslave židovskog blagdana Pashe i od tada taj dan Isusovog uskrsnuća zove se Dan Gospodnji. Mi, Hrvati, zovemo ga nedjelja. Jedna od pedeset i dvije nedjelje u godini na poseban način slavi se kao Uskrs, no, zapravo svaka je nedjelja proslava Isusova uskrsnuća. Treba Božja zapovijed opominje nas: Spomeni se da svetkuješ Dan Gospodnji. Proslava Uskrsa uvijek je jedno upozorenje i pitanje: Je li dan Gospodnji zaista nešto sveto? Je li on dan kao i svi drugi, ili je nešto posebno, a to upravo znači sveto? Sveto je uvijek nešto posebno u našem životu, nešto što nije svakidašnje.

Nedjelja – Dan Gospodnji kršćanska je baština za cijeločovječanstvo. To je Božji darčovjeku kao duhovnom biću. Mogli bismo ga nazvati i Dan duhovnosti, Dan duhovnih vrijednosti koje svakičovjek, kao duhovno biće, mora živjeti i njegovati. Koliko to inimo kao pojedinci, kao obitelji ili društvo u cjelini?! Koliko to inimo i njegovujemo kao baštini kršćanske vjere kroz 14 stoljeća u našem hrvatskom narodu? Ovo je pitanje za svakog dobronamjernogčovjeka, bez obzira na vjeru ili nevjeru, bez obzira na svjetonazor. Radi se o dobiti za svakogčovjeka i društvo u cjelini. Postoji li u našem ljudskom životu nešto sveto ili je sve podložno samo ljudskom prosuivanju i ljudskim zakonima, bez obzira koliko ječovjek uložio truda i znanja u svojem napretku? Je li život nešto sveto ili je samo zbir raznih stanica, posebno u prvim danima života? Događala li se na kraju života veliko ništa ili postoji Netko? Tek kada nam nedjelja postane nešto sveto, onda ćemo se moći dogovoriti kako ćemo je proživljavati. Hoćemo li moći donijeti neke zakone koji će štiti nedjelju i duhovnost svakogčovjeka, a posebno svetost kršćanskog vjernika i svake obitelji kao susretno duhovnosti i svetosti?

Živimo u naglašeno materijaliziranom svijetu gdje jedva ima mjesta za duhovnost kako god se ona nazivala, vjernika ili općenito humana. Nije li Uskrs prikladno vrijeme da u svakomčovjeku probudimo duhovnu dimenziju, a posebno duboko usagledimo dimenziju kršćanske vjere koja je nešto zapriječena svagdanjom brigom za „kruh svagdašnji“? Nisu li u vjernici na putu za Emaus prepoznali Isusa u lomljenju kruha kao živoga i prisutnoga među ljudima i u svijetu? To nam poručuje i ovogodišnji Uskrs.

Želim svima vama milost susreta s Uskrslim.

mons. Josip Mrzljak
biskup varaždinski

USKRS – «IVAN VIDJE I POVJEROVA!»

Liturgijska itanja na dan Uskrsa govore o bitnim koracima prihvaćanja i naviješćanja vjere u Uskrsloga. Tako Luka u Djelima apostolskim opisuje Petrov govor u kući Rimljanina Kornelija, koji ga je pozvao propovijedati mu o Bogu opisivanom u Bibliji i objavljenom po Kristovim zaslugama. Petar je tako započeo misijsko djelovanje Crkve propovijedajući i među poganima o Isusovom životu, a posebno o njegovom Vazmenom otajstvu – muci, smrti, uskrsnuću, uzdahu i poslanju Duha Svetoga. Ohrabruje svoje slušatelje govoreći i kako Bog hoće da se spašavaju svi oni koji ga životom priznaju Stvoriteljem, koji ispovijedaju vjeru u Krista Spasitelja i Otkupitelja, bez obzira kojem narodu oni pripadali. Isusov život, zapravo njegovo trogodišnje javno djelovanje zaokružuje izjavom da je, djelovanjem Duha Svetoga od Oca objavljenog kod krštenja na rijeci Jordan, *prošao zemljom i dobro, propovijedajući i ozdravljajući mnoge...* Vršio je Očevu volju i dobro te tako i nama pokazao da su za spasenje bitna djela ljubavi i milosrđa prema našim blišnjima, a ne samo ispovijedanje vjere u jednoga Boga.

Govoreći o Isusovoj smrti i uskrsnuću Petar sebe i ostale apostole predstavlja kao svjedoke svih spasenjskih događaja. Isti je i posebno naglašava činjenicu da je Bog uskrsio Krista i proslavio ga te je tako postao Spasitelj svakogčovjeka. I nama je ponudio tu proslavu – uskrsnuće. Tako nam zapravo daje novi život ukoliko ga prihvatimo po krštenju i vjerom, obogaćenom djelima ljubavi i milosrđa, poput apostola gorljivo svjedočimo drugim ljudima.

U Ivanovom izvješćanju o Isusovom uskrsnuću, o radosnoj vijesti za ljudski rod, postavlja se temeljno pitanje na koje su tada apostoli trebali odgovoriti i na koje mi danas trebamo davati odgovor – vjerujemo li da je Isus uskrsnuo i što to znači za mene, tebe, njega, nju? Nisu ni apostoli sve prihvatili u jednom trenutku. S nepovjerenjem su slušali svjedočanstvo susreta s Uskrslim Marije Magdalene. Rasli su u vjeri i spoznaji. Na prvom mjestu sumnjiavih apostola bio je i Petar. Bio je oprezan, ali je tražio prosvjetljenje, dozvolio je Bogu da djeluje u njegovoj savjesti i pronašao je prave odgovore na svoja pitanja. Ivanu je bio dovoljan prazan grob. Važno je zaključiti da svi apostoli, kad su shvatili Isusovo poslanje, prihvatili i povjerovali njegovom nauku i pozivu, nisu više sumnjali nego gorljivo i neustrašivo naviještali svima tu Radosnu vijest. Svojom vjerom u proslavljenog Gospodina okupljali su zajednice vjernika i sa uvali svoja svjedočanstva po svojim nasljednicima. Kristovim vazmenim otajstvom objavljena nam je Očeva ljubav. Svojom žrtvom Isus je nadvladao zlo u svijetu te u Očevoj slavi u vječnosti za svakoga od nas pripremio mjesto. Poslao nam je Duha Svetoga kao Branitelja i Posvetitelja kako bismo u ovozemnom životu mogli nasljedovati Krista – odbaciti zlo i grijeh. Svaki vjernik treba dozvoliti da ga Duh Božji obuzme, da u njemu zažive Kristova djela spasenja. Taj suživot događaja se redovitim slavljenjem sakramenata, posebno euharistije.

Mnogi uzorni vjernici, sveci i blaženici pokazali su tijekom povijesti da je moguće živjeti tu radost. Na nama je da dublje gledamo i vjerujemo. Shvatimo još jače da smo Crkva u kojoj je prisutan Uskrslim, koji nas zove na itanje Božje riječi i na lomljenje kruha. Budimo postojani u toj spoznaji, ispovijedanju vjere i djelovanju.